

*inform you that
and the panic was
violent a few days
to a gentle breeze*

Людмила Филипова

МАСТИЛЕНИЯТ ЛАБИРИНТ

*...and
...more
...with
...tend if they come
...at the*

enthusiast

Людмила Филипова

МАСТИЛЕНИЯТ ЛАБИРИНТ

enthusiast

София, 2019

Людмила Филипова
МАСТИЛЕНИЯТ ЛАБИРИНТ

© Людмила Филипова, *автор*, 2009, 2015, 2019

© Небойша Зорич, *дизайн на корицата*, 2019

© Фетхи Карадуман, *снимка на автора*, 2019

www.fethikaraduman.com

© „Алто комюникейшънс енд пъблишинг“ ООД, 2019

Enthusiast

An Imprint of Alto Communications & Publishing Ltd.

ISBN 978-619-164-309-7

СЪДЪРЖАНИЕ

Пролог	7
Безплътните.....	9
8 слънца.....	13
Амулетът	18
Забравеният замък	22
Соларният шифър.....	30
Послания за другия свят	37
Метаморфози.....	47
Огледалната звезда.....	53
Двойниците	58
Човекът от кръста.....	63
Следи в глина.....	69
Събирачи.....	82
Менади	86
По очите.....	91
За Лудите и Илюзиите.....	95
Златната следа.....	101
Откраднат Бог.....	107
Към себе си	110
Комедии и грешки	114
Скрити съкровища	117
Неразбрани.....	125
Останките на Историята	130
Ами ако кръстът не е кръст?.....	140
Вдън земя	152
Неразчетените послания на Скритите	160
Преди да се изгубиш.....	168
Близнаци	178
Очаквани	186
Слънчевите хора	189
Лабиринтът на символите.....	195
Измислената Истина	203
Не като в сън.....	212
Разпятието	218
Сетива на Съмнението	221

Избавление	225
Широкотечащия.....	235
Пратениците	240
Въпроси	243
Скривани, за да бъдат намирани	249
Истина, която малцина дръзват да изрекат	255
Богове и Демони	262
Преди края на света.....	266
Сенки.....	273
Неизказано.....	276
Извън собствената ширина.....	279
Скритите	283
Осъден	291
Следи на Спасителите	294
Знанието	300
Паметта на историята	307
Мастиленият лабиринт	316
Рибите.....	322
И други доказателства	328
Кивотът.....	337
Като изпепелени.....	343
Теория на буквите	352
Реална фантазия.....	358
Завръщане.....	362
Белегът на Апокалипсиса.....	368
Вечната карта.....	374
Най-дълбоката тъмнина.....	380
Изгубеният Рай	382
8 водопада	387
Нулевият ден	390
Осмовърхото слънце	395
За крадците на Вярата.....	402
Долното царство.....	406
Дъното на Историята.....	415
Последната страница.....	424
Хронологичен календар на по-важните времеви периоди в романа.....	427

ПРОЛОГ

През януари 2007 г. започва поетапното възстановяване на уникални ръкописи в една от първите римски библиотеки. Тя се издигала в началото на най-древния път в Европа – *Via Апия Антика*, близо до портата Сан Себастиан. Именно тогава е открит непознат ръкопис, който изненадва историците. Датират го приблизително от втори век. Отличава се с това, че няма отбелязан автор, нито заглавие, само каталожен номер. На пришитата към страниците кожена корица е отпечатан знак, подобен на меандър¹ или част от лабиринт. Над него пише *Адът*, под него *Раят*, а в центъра *Тенарската порта*. За да го впишат някак в новата картотека, уредниците на архива му дават името: *Мастиленият лабиринт*. Решават, че съдържанието му напомня чуден ребус от артефакти, изрезки, илюстрации и текстове, някои от които изглеждат като добавени много след създаването му. И като че ли на пръв поглед няма никаква връзка между тях. Едва по-задълбоченото им проучване показва, че водят читателя като следи в лабиринт. И макар всеки да намира своя изход в плетеницата от думи, никой не успява да открие каква е загадката. Защото ръкописът няма начало. Нито край. Унищожени са. Последното изречение се синее недописано на **страница**

---

¹ Меандърът (Μαίανδρος/ Maiandros) е един от най-разпространените световни символи. Днес повечето хора го наричат „най-използваната гръцка плетка“. За първи път се е появил преди 8000 години на Централните Балкани, изобразяван от първата цивилизация в света, кодираща информация със знаци. Според броя на точките, в които се свързват страните му, може да е с 5, 6, 7, 8, дори 9 върха. В различните култури има сходни значения, които читателят предстои да научи.

номер 406. Библиотекарите му оставят стария каталожен номер, за да може да бъде намерен. Защото знаят, че всеки ръкопис е предопределен да бъде открит...

БЕЗПЛАТНИТЕ

Страница 407 започва със снимка от дълбока пещера и цитат, който гласи:

„Дълго за нея рида пред небето певецът родопски и най-накрая реши да предума подземните сили, одързости се до Стикс през Тенарската порта да слезе.

Мина тълпите без плът и задгробните призрачни сенки (...)

Той се яви и запя песента в съпровода на струни:

„О, божества на света, обитатели на дълбината!“

(...) В сълзи душите без плът се обляха.

(...) В няма мълчане двама възкачваха стръмна пътечка, беше тя душна, безлюдна, застлана с мъгла непрогледна.“

**Из „Метаморфози“, Десета книга,
Орфей и Евридика, Овидий²**

По пътя между Долната и Горната земя

Загреба с шепа от млечнобялото езеро. Усети солено-сладката течност да изтича между пръстите и бързо я изсипа в глинената стомна до себе си. Никой не знае дали Горе има още храна. Протегна ръка към изсеченото в камъка лице на

² Прев. Георги Батаклиев, Народна култура, София 1981.

първия, слязъл от земята Долу при смъртните. Той им върна надеждата, че хората не са безвъзвратно изгубени в сенките. Нареккоха го Орфей. Човекът им даде музика, слова и надежда, че ще се върнат. А те го дариха с поредната частица от Знанието, което бяха пренесли от земите си. И му показаха обратния път, по който да се върне.

Погледна за последно бездънния мрак и продължи нагоре към изхода.

Изкачваше се бавно по стръмната скална пътека, на места почти отвесна.

Влажна, черна и тясна. Имаше остри камъни, които драскаха ходилата му въпреки загрубялата кожа. Катереше се от часове. И не знаеше дали някога ще излезе. Нямаше право да се върне. Нито да се откаже. Затова спря да мисли за Горе и Долу, само полагаше стъпка след стъпка и длан подир длан върху влажните камъни.

Тесният скален улей го изведе в подножието на обширна пещерна зала, но много по-малка от техния свят. Продължи да пълзи нагоре, докато навлезе в Сивата зона. Намери стълбите и тръгна по тях. Тук имаше дори парапет, за който да се придържа. Не знаеше кой го е направил.

Стъпало след стъпало, не спираше.

Адски тътен от падаща водна маса заглушаваше мислите му. А ледена мъгла къпеше тялото му.

Кой е изсякъл стълбите в скалата? Никой никога не е разказвал. Никой никога не се е връщал от Горе. Щеше ли да успее той?

Топла светлина обгърна голото му тяло.

Искаше му се да вярва, че светът най-сетне се е променил. И че Седемте звезди, бележещи Края, са се върнали по местата си, а той ще се прибере у дома.

Там го чакаха всички онези, които така и не се завърнаха.

Всяко ново поколение изпращаше Горе по един воин, за да провери дали Адът продължава да владее земята. Дали сенките все още са на местата на скритите хора. И макар да

бяха изгубили твърде много от своите, без следа от тях, продължаваха да ги изпращат. Защото вярвах, че всичко започнато трябва да има своя край. Защото знаех, че ако се откажат от надеждата да се върнат обратно, ще престанат да бъдат хора.

Историята за Случилото се се предаваше от уста на уста в продължение на векове. И така до днес. Възможно беше някъде да е преиначена и истината вече да не е същата. Но от Горе никой никога не се е върнал, за да разкаже.

„Ще ги видя ли пак?“ – помисли си. Това е последният му въпрос. Ненужен.

Както при смъртта. Не знаеш къде ще те отведе. Може би никъде. Може би в Ада, може би в Рая. Но ще се случи, така или иначе, затова, вместо да се страхуваш, просто приеми неизвестното. Само веднъж ще я видиш и ще отговориш на вечната загадка на поколенията до теб. Излишно е да тънеш в страх или въодушевление.

Видя тунела в дъното. На върха на стълбата, до Белия кипарис, в чистата светлина. Досега само беше чувал за нея в легендите и преданията, разказвани от неговия народ.

Усещаше я, но не я виждаше – лазеше по кожата му, мека и топлеца. Ставаше все по-силна, все по-бяла. Сърцето му заби трескаво, като изпращаше кръвта на тласъци до всяка частица на тялото, сетивата му се изостриха до крайност.

Затрепери. Светлината започваше да пари, картините се размиваха, очите едва виждаха. Изчака. Бяха го учили, че сетивата привикват до няколко часа. А очите виждаха, макар и предимно в мрака.

Водеше го непреодолимо желание да разбере какво се е случило преди Първите да напуснат земята. И какво са причинили Седемте звезди, за които разказват преданията.

Цял живот се подготвяше за този ден. Само един миг, след който всичко вече щеше да е друго.

А животът тук наистина бе различен. Дърветата растяха отдолу нагоре, не обратно, листата им имаха цвят. А долу всички бяха безцветни и изглеждаха безплътни. Тук безброй

животни и твари убиваха и изяждаха себеподобните си. Всяка живинка отчаяно се бореше за оцеляването си. И колкото повече вървеше напред, толкова по-често виждаше, че за да оцелее едно, друго трябва да умре. Чуден свят. Страшен свят. Сигурно затова го наричаха Ад.

Най-сетне чу звуци. Различни от животинските. Приличаха на говор. Непознат език. Но освен думи в него имаше и писъци, стенание, болка.

Излезе на някакъв прашен път, а отсреща се издигаха високи цветни къщи. Твърде красиви, за да са от този свят.

Чу страшен тътен. После видя пламъци. А в пламъците хора.

„Преданието е вярно“ – каза си. А Адът все още е на земята.

Людмила Филипова
МАСТИЛЕНИЯТ ЛАБИРИНТ

Редактор *Иван Б. Генов*
Коректор *Людмила Стефанова*
Дизайн на корицата *Небойша Зорич*
Предпечат *Анна Георгиева*

Българска. Трето издание.
Формат 16/60x90
Печатни коли 27

ISBN 978-619-164-309-7

Издава еnthusiast

Запазена марка на
„Алто комюникейшънс енд пбблишинг“ ООД

София, ул. „Кракра“ № 20
тел.: 02/943 87 16
e-mail: office@enthusiast.bg

Книгите на „Ентусиаст“ може да закупите
от www.bookstore.enthusiast.bg

Печат АЛИАНС ПРИНТ

Людмила Филипова за пореден път grabва читателя със завладяващ роман-исторически ребус, с който ни връща хиляди години назад, по следите на загадъчно изчезналата балканска древна цивилизация на Меандритите, която поставила основите на всички познати ни по-нататъшни култури в човешката история.

...В стара библиотека в Рим, в края на най-стария път в Европа – Виа Апия, е намерен таен, старателно пазен ръкопис, чиито последни страници читателят разгръща с всяка глава на романа. Амбициозната млада археоложка Вера Кандилова поема по следите на изчезналата цивилизация, но нейните изследвания са възпрепятствани от тайнствената организация на Безплътните стражи на истинската история. Със своите знания и интуиция Вера намира все повече странни доказателства за своята теория, но е въвличена в неповторим трилър със серия от убийства, кражба на уникални артефакти, отвлечения, които трябва да прикрият истината за нашите начала, понеже така ще се променят из основи стандартните представи за произхода и развитието на цялото наше културно минало. Археоложката все повече се доближава до истината, но попада в истински лабиринт – заплетени нишки от символи, които трябва да дешифрира и да подреди в тяхната логична последователност. Но по следите ѝ тръгва тайнственият Ариман, ексекюторът на Безплътните, възплъщение на безмилостното Зло. Амбициозната героиня рискува и живота си в името на научната истина, докато накрая достига до първоизточника. Кой е той и къде се намира? Ще узнаете, като проследите тази история, основана на реални събития, артефакти и научни трудове.

По този завладяващ, майсторски написан, роман е заснет и документален филм на National Geographic.

www.entusiast.bg

Цена: 20.00 лв.